

den Beslighedsrubrik, jeg omtalte, og saa tør det nok vise sig, at denne lille Fordring vil være en Sten, som let kunde slaa hele Forslaget ihjel. Jeg kan kun sige, at jeg tror næppe, der i dette Ting er nogen varmere Ven af Forslaget, som det foreligger her, end jeg er, men netop af denne Grund vil jeg paa det indstændigste fraraade, at vi i Debatten og i Udvalget komme ind paa at arbejde paa den Tanke at opnaa en Forbindelse mellem Formue- og Besligheds-skatten paa Landet og Indkomstskatten til Staten.

Bramsen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Sofus Høgsbro): Er det for en kort Bemærkning?

Bramsen: Ja!

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem har da Ordet.

Bramsen: Jeg skal gøre det sidste ærede Medlem opmærksomt paa, at naar han begyndte med at udtale, at en stor Del af Kommunerne havde Vedtægter, og at jeg derfor ikke havde nødig at stille Forslag, og endte med at sige, at den mindre Del af Kommunerne, som ikke havde Vedtægter, vilde føle sig i høj Grad generede, dersom der blev stillet den Fordring, at de skulde have Vedtægter, og et Forslag om, at ogsaa de skulde have Vedtægter, vilde lægge Sten i Vejen for Lovforslaget, saa forekommer min Udtalelse mig dog ret nødvendig. Thi hvis det ærede Medlem havde sagt, at en stor Del af Kommunerne havde Vedtægter, og at de andre snart vilde faa dem, kunde jeg have følt mig noget beroliget ved det. Men naar det ærede Medlem siger, at de, som ikke have dem, paa ingen Maade ville indføre dem i Fremtiden, kan jeg virkelig ikke føle mig beroliget derved. Naar det ærede Medlem sagde, at der mest kom Klager fra Folk med store Formuer, saa vil jeg gerne tro det, thi det er naturligvis de mest velstillede Folk med de større Formuer, som have mest Anledning til at beklage sig. Naar der kun kommer saa Klager, kan Grunden godt være den, at det er temmelig resultatløst at klage, naar man i Forvejen ved, at man ikke kan faa sin Klage paadømt af nogen i Virkeligheden upartisk Overligningskommission. Jeg mener, at det vil være et ganske nødvendigt Supplement for Landdistrikternes Vedkommende til den højtærede Indenrigsministers Bestemmelse om, at Indtægtskatten i Kjøbenhavn skal nedsættes fra 3 til 2 pCt., at

der drages Omsorg for, at de individuelle Skatteborgere heller ikke komme til at betale den fulde personlige Kommuneskat ved Siden af den fulde Indtægts- og Formueskat til Staten. Andet kan jeg ikke sige i den Henseende, og jeg mener, det er saa lille et Offer, der bringes ved at opfylde det ringe Forlangende, jeg stiller, nemlig, at der over hovedet her i Landet altid skal lignedes efter Formue og Beslighed efter bestemte Regler. Andet har jeg ikke bedt om. Den højtærede Minister er gaaet meget videre; men jeg har ikke bedt om andet, og det er ikke billigt og retfærdigt at nægte Opfyldelsen af et saadant Krav, som i Virkeligheden maa anses som saa fuldstændig selvfølgeligt. Maa jeg ikke, medens jeg har Ordet, gøre opmærksom paa, at ifølge § 33 skulde Skatterne opkræves af Magistraterne i Kjøbenhavn og i Købstæderne. Købstædernes Borgmestre, for saa vidt de ere saa uheldige at være Byfogeder, skulde altsaa være dem, som have dette Arbejde, og derover ere de blevne temmelig alarmerede. Der oversføres nemlig herved en ny og meget byrdefuld Embedsgerning paa Borgmestrene, og ved selve denne ny Embedsgerning er man allerede temmelig betænkelig. Men dertil kommer, at de, hvis dette bliver overført til dem, maa have forøget Personale og forøget Kontorhold. De have i Forvejen ikke stor Godtgørelse i den Henseende og mene i Reglen ikke at kunne komme ud af det med det, de have, og saa de flere Byrder, vil det blive ligefremt Tab. Det lader ikke til efter Forslaget, at Regeringen har haft Øje for Omfanget af den Byrde, man paalægger ved Skatteopkrævningens Overførelse til Magistraten i Købstæderne. Man har paa den anden Side foreslaaet Bederlag for Skattekommissionen, Overstattekommissionen og Godtgørelse for disse Udgifter. Men man har vistnok ikke tænkt paa Magistraterne, og jeg vil derfor henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om der ikke var nogen Grund til under Forslagets videre Gang at træffe saadanne Foranstaltninger, at disse Øvrigheds personer i alt Fald ikke fik nogen forøget Udgift ved det forøgede Arbejde, der lægges paa dem ved denne Lov.

Stoth: Det ærede Medlem for København (Bramsen) sagde, at han kunde saa godt forstaa, at der ingen Grund var for disse forurettede til at klage til en Autoritet, som var partisk. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil beskylde Amtsraadene i deres Umindelighed for at være partiske. Hvis det er Tilfældet, protesterer jeg derimod som en Insinuation, som det ærede Medlem ikke